

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe un an 12 flor., pe șase luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe an 40 fr., pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

N° 116.

ANULU XLIX.

Duminică, 25 Maiu (6 Iunie).

1886.

Brașov 24 Maiu 1886.

Iritațiunea produsă prin demonstrațiunile ungueresci în contra armatei comune s'a potolită, dăr amărâciunea a rămasă. Demonstrațiunile pe față au încetat, dăr afaceri Hentzi-Ianski trebuie să i se dea o definitivă soluțiune. În scopolu acesta, ministrul-președinte Tisza a fost chemat în zilele acestea la Viena.

Scim că d-lu Tisza răspunzându contelui Apponyi a asigurat, că-i zace la inimă buna înțelegere între armată și poporațiune. Acuma i se oferă ocaziune de a dovedi acesta. Bine că studenții nu mai strigă pe stradele din Pesta „Abzug Ianski“; bine că diarele nu mai aducă articuli înfocați și observă tôte un limbagiu mai moderat; dăr ce se va întâmpla cu generalul Ianski, căruia i s'auspartu ferestrele și care a fost mustrat de d-lu Tisza, că s'a purtat necorect și fără tactu, pe când căpeteniile armatei comune și ómenii de stat din Austria numesc fapta lui un act de înaltu patriotism și de sfântă datoriă față cu eroul căduț la 1849 apărându Buda?

Ce se se 'ntemple dăr cu generalul Ianski? Să fie elu pedepsit pentru un faptu, care în ochii superiorilor lui este împlinirea unei datorii? Êtă cestiunea care trebuie resolvată și încă în înțelegere cu ministru-președinte unguerescu, dăr este ca afacerea să fiă definitivă aplanată pe cale pacinică, fără urmări grave.

Este vorba d'a i se da generalului Ianski o satisfaciune. Acesta se vede că e dorința cercurilor hotărâtoare din Viena și marea 'ntrebare este, dăr și cum se va sci împăca d-lu Tisza cu această cerere. Se asigură că generalul Ianski nu este încă transferat; elu a plecat numai la Viena și de acolo la Baden. O satisfaciune i se va pute da lui și armatei numai în două casuri: seu fiind lăsat la postulu seu în Budapesta, seu în casu de transferare fiind înaintat în grad.

Deodată cu d-lu Tisza a sosit în Viena din concediu și ministrul imperial de răboiu contele Bylandt și fără îndoială că elu a avut convorbiri serioase asupra acestei cestiuni. D-lu Tisza îi va fi spus că n'a putut procede altfel de frica opozițiunii, care în timpul din urmă a produs o mare fervere în țără printr'un atac bine combinat în contra cabinetului unguerescu din cauza deficitului îngrozitor în finanțele Ungariei. Ministrul de răboiu va fi răspuns că tôte sunt frumoșe, dăr armata nu pte să rămână blamată, pentru ca să triumfeze demonstrații tineri din Pesta, cari au cântat la mormântul lui Hentzi cântecele lui Kossuth.

Organul din Viena, care este cel mai bine informat despre intențiunile d-lui Tisza, „Neue Freie Presse“ ne face să 'ntelegem, că d-lu Tisza în adevăr ar avé de gându să facă órecare concesiune sensibilității armatei. Multă amărâciune s'a adunată în zilele din urmă, constată numita fiă, în cercurile politice și militare din Austria, mai ales din cauză că a fost tras în discuțiune și criticat însuși archiducele Albrecht, și că astfel mustrarea ce i s'a făcut generalului Ianski se 'ndrăpă și asupra generalisimului armatei.

Contele Bylandt, dăr „Neue Freie Presse“, va sci să își împlinescă gréua datoriă; elu va da expresiune simțimintelor armatei, va sci să afle o formă, prin care ministrul-președinte unguerescu să își îndrepteze greșala, fără a își perde din autoritate ca șef al guvernului. De ce se nu cruțe d-lu Tisza simțibilitatea armatei.

Dăr d-lu Tisza nu va ceda, numita fiă vede apropiându-se un mare pericolu pentru Ungaria. Ar fi foarte trist pentru ea, dăr, dăr în armată ar prinde rădăcină părerea, că numai federalistii și reacționarii din Austria se

întrepun cu tótă inima pentru onórea soldatului. Intr'unu momentu de grea încercare, ar fi foarte primejdiosu pentru Ungaria, dăr în inima armatei ar rămâne unu ghimpe, dăr ea ar privi în partisanii reacțiunii pe apărătorii ei.

Privescă Ungaria împrejurul seu și va vedé că are mulți inimi în Europa, care ar saluta peirea ei cu bucuriă. Armata este păzitoare corónei St-lui Stefan și cine scie, dăr sosindu ora pericolului din afară ea nu va trebui să lupte pentru salvarea și susținerea Ungariei. Față cu aceste probabilități mai pte óre să-i cadă greu d-lui Tisza d'a satisface dorinței armatei?

În tonul acesta conjură fióia centralistă pe d-lu Tisza să facă pace. Suntem siguri, că elu își va și da tótă silința ca să se scape din încurcatură. Dăr totu așa de siguri suntem, că niciodată de când e ministru nu va fi simțit așa de adencu ca acuma, câtu de greu este a servi deodată la doi domni.

Dăr va fi satisfăcută armata, rămâne nesatisfăcutu orgoliulu șovinisticu unguerescu, și din contră. În ambele casuri d-lu Tisza va avé o grea situațiune, care nu o va pute suporta multu timp. Dăr nu s'ar ține ca scaiulu de fotoliulu seu ministerialu, d-lu Tisza s'ar pute retrage în acestu momentu în aplausele poporațiunii maghiare. Ni se pare însă că păcatele lui îi pregătescu o cădere cu rușine.

Discursul d-lui ministru Sturdza.

rostitu la înăugurarea statuei lui George Lazaru.

Domnule primaru! Suntem întruniți aci — membri ai guvernului și ai Parlamentului, scóle și unu numeros publicu — pentru a înăugura monumentulu ridicat de națiune acelu bărbat, care a reînemeiatu scóla românescă pe pământul românescu.

Frumosă serbare, în care se oglindește trecutul, prezentulu și viitorulu.

George Lazaru s'a născutu într'unu timp de mare restricte pentru patria noastră.

P tetrică a fost aședarea stabilită aci la Dunărea de jos de marele împărat alu Romei; dăr cumplete ar fost și isbirile ce ea a suferit.

Pericolulu nu a venit numai dela sabia și dela foculu ce diferite ginți au preumblat pe teritoriulu nostru; ci mai alesu dela încercarea de a desnaționalisa poporul românescu prin părăsirea limbei strămoșesci.

Valurile și furtuna ne amenințau din tôte părțile. Era să perdem chiar usul limbei noastre. Cei dântieu deveni creștin în orientulu Europei, Români, ajunsese să nu audă lauda lui Dumnezeu decât în óimbu necunoscutu lor. Ei, cari din timpuri străvechi au ajutat cu sângele și cu averea lor pe creștinii din alte țări, vedeau cum limba celor hrăniți și adăpostiți de densii, cotropea pe cea românescă.

Pot să fiă și sunt limbi cu deosebire culte, limbi în cari sunt scrise tesauru neprețuite ale sciinței, dăr unu popor numai atunci există, când e capabil de a înălța propria sa limbă la acea țăriă, ca prin ea să pótă domina tôte cugetările omenesci. Unu popor, care nu-și întrebuintează propria sa limbă în tôte împrejurările vieții, în cele mai simple și mai modeste, ca și în cele mai înalte și mai ideale, acelu popor lángezesce. Poporul care își perde limba, perde însăși ființa sa, cunoștința de sine, încrederea în sine.

De doué ori acestu pericolu s'a răvârsat peste noi; dăr când ajunsese la culme au apărut la timpu bărbai, cari au salvat ceea ce se pără perdat. Puține nume din trecutul nostru sunt atât de populare, ca acele ale lui Mateiu Basarab și Vasile Lupu, ca acelu alu lui George Lazaru.

Cei doi dântieu au scos er la onóre limba românescă în stat și în biserică. Celu din urmă a făcutu ca limba strămoșescă să resune din nou în scóla, de unde fusese isgonită. Cei doi dântieu erau domni, celu din urmă unu simplu fiu de țeran.

Născutu într'unu satu neisemnatu de pe malul Oltului, George Lazaru trecu prin scolile din Sibiu și din Cluj, deveni în Viena laureat în teologiă și ajunsese a fi, ténér încă, archidiacon alu Episcopiei din Sibiu, ca- tchet la seminaru și predicatoru bisericescu.

Dăr elu nu puté să aibă acolo traiu bun și curéndu, învâluit de mulți inimi, fu nevoit să caute aiurea locul unde să își continue apostolatulu.

Pe acele timpuri, în Moldova și în Tera românescă, întregu învățământulu secundaru era în mână străine. Limba românescă ajunsese să se vorbescă mai numai

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

Oseriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicar

Scrieri nefrancoate nu se primescu. — Manuscripte nu se retrămit.

prin sate și de paraciseri. Puțini credeau că limba românescă pte servi pentru a exprima ideile, cugetările înalte. George Lazaru caracterizează în stilulu seu expresiv ast-felul starea lucrurilor de atunci: Români sunt împotrivorii limbei românesci, adoptând legi și năravuri străine, mulți sunt crescuți sub aripele străinilor, mulți se rușinează a vorbi românesce și, ce e mai mult, defaimă limba românescă.

Dăr totu atunci, încep să bată tare unu vântu nou și rătoritor. Simțimintulu despre origina Românilor și despre valoarea acestei origini isbucnia iarși cu putere în Bucuresci și în Iași.

Eforia scólor din Bucuresci ia o mare decisiune. Ea înființează o scóla românescă și o încredințează lui George Lazaru.

Grele au fost începuturile și scurtă durata acestei scóli. Instalarea ei fu anevoiosă, căci localulu dela St. Sava era ocupat de garda domnescă și de servitorii Curței. Abia deschisă în 1816, ea fu închisă în 1821. Cu densa se stinge și George Lazaru. Elu se întorse în miculu și necunoscutulu satu de pe malul Oltului, unde curéndu móre.

Scánțtea însă aprinsese unu focu viu. Scóla românescă nu mai putea fi înădușită, căci limba românescă resunase érași în scóla și la resunetulu ei tótă suflarea să ridice din adénca letargiă în care se afla. Poporul românescu să trezi și plin de încredere în sine, elu puse mâna la lucru.

De atunci ce pași gigantic am făcutu înainte! O transformare întregă s'a desvêșit. Credința în țără și poporul ei, redeseptată în mica scóla a lui Lazaru, a devenit generală. Astăzi nu mai suntem aserviți nimenui: mergem pe propria noastră cale. Suntem o țără liberă și ocupăm, în locul unde am fost aședat, o pozițiune importantă. Suntem o țără, respectată pentru munca neîncetată ce desvôltăm pe tărîmulu culturii, pentru cumpânirea ce punem în faptele ce desvêșim.

Acestă frumosă serbare ne amintesc dăr timpurile grele în cari lucram, dela mic până la mare, pentru alții, cu puțină speranță pentru viitor. Ea ne amintesc însă totodată începuturile redeseptării naționale, care a luat unu avânt puternicu din scóla și prin scóla. Acestă serbare este unu omagiu de recunoștință adus unui bărbat, care a fost credinciosu țerei și datoriei sale. Ea ne dovedesc totu odată câtu de prețioșe sunt isbîndile ce au produsu munca și credința.

Înăugurarea acestui monumentu, a doua și în urma zilei de 10 Maiu, în care am serbat de astă-dată a două-đecea aniversare a Domniei înțelepte și vitejesci a lui Carol I. a întâiului Rege alu României independente de nume și de faptu, ne face să pipăim cu însuși mânele noastre și să înțelegem în tótă clasitatea ei acea puternică și semnificativă dicitóre a poporului românescu, iscodită de densulu pentru a își dovedi în patru cuvinte mersulu seu istoricu și viitorulu ce îi este rezervat, acea dicitóre energetică apa trece: petrele rămân. În adevăr, astăzi putem dăr cu convințiune deplină: apa a trecut, petrele au rămas.

Primiți, d-le primaru, acestu monumentu ridicat de cetățenii liberi în onórea scólei românesci, în care neconținut se va nutri și în viitoru foculu patriotismului celui mai sincer și celui mai luminat, foculu devotamentului celui mai nemărginitu pentru datorie. Primiți în proprietatea Capitalei întcia statuă ridicată de primulul sculptor românu.

Să pice dăr învălitoru la strigătulu care ne unesc și ne va uni totdeuna ca unu singuru om: *Să trăiască Carol I.*

SCRILE DILEI.

Marele exerciții de arme în ținutul corpului 12 de armată se vor face dela mijloculu lui Augustu până la 14 Septembrie și se vor încheia cu o manevră de corp de trei zile în valea Mureșului, între Tergu-Mureșului și Turda, sub comanda loc. feldmareșalului br. Schönfeld.

—x—

„Deutsche Zeitung“ e informat, că în casina oficerilor din Pesta s'a ținut la 26 Maiu n. o adunare a întregului corp oficerescu din garnisonă, ca să se consulte cu cum să procedă față cu demonstrațiunile antimitilitare de pe strade, față cu interpelările provocătore și cu răspunsulu lui Tisza. În această adunare s'au plânsu mai alesu oficerii mai tineri în tonu energetic și amar despre modul cum i-au tractat oratorii din dietă. Numai sfaturilor oficerilor mai bătrâni e d'a se mulțami, că s'a evitat orice demonstrațiune.

—x—

Duminică în 30 Maiu sa ținut esamenulu cu

proclama pe d-lă Mihaiu Pitey de deputat al d-lui »Concordiei«, decât d-lui va primi și va împlini mai întâiu deciziunea de mai sus, adică: decât d-lui va depune înainte de proclamare necondiționată și imediat la dispozițiunea comitetului suma de x+500 fl. v. a.

In fine face d-lă controlor al societății, Mihaiu Cantimir următoarea propunere:

„In casă, că nu va primi d-lă Mihaiu Pitey condițiunea de mai sus impusă de comitet, adică: decât d-lui nu va primi această condițiune și nu va depune necondiționată și imediat la dispozițiunea comitetului suma de x+500 fl. v. a., atunci se se proclame d-lă V. Morariu de candidat al Societății politice »Concordia«.

Aducându d-lă președinte această propunere a d-lui controlor Mihaiu Cantimir la votare, ea se primesce unanim, era d-lă controlor al Societății, Mihaiu Cantimir, se obligă a aduce presidiului Societății imediat răspunsul definitiv al d-lui praeses M. Pitey, relativ la decisiunile comitetului de mai sus, adică: de primese d-lă praeses condițiunea principală de mai sus, — condițiunea bânescă „sine qua non“, dela care atârna proclamarea sau neproclamarea d-sale de candidat al societății politice »Concordia«.

Cu acesta se închide ședința la două ore p. m. Cernăuți in 1 Ianuarie 1886 st. n.

Protocolul No. XII, — asupra ședinței ținută în ziua de 11 Ianuarie 1886 st. n. de către comitetul societății »Concordia« sub presidiul d-lui președinte Ion I. Bumbac și în prezența următorilor domni membri ai comitetului »Concordiei« și anume a d-lor: Stefan Cantimir, Simion Cernușca, Grigoriu Halipu, Gorgiu Ostafi și Tôderu Voiteu.

D-lă președinte constată numărul membrilor prezenți, numărul recerut prin statute, spre a pute face deciziuni valide, și deschizându ședința împărtășește onoratalui comitet, cumcă d-lă praeses Mihaiu Pitey, netrimțându nici un răspuns în privința condițiunii principale de mai sus, impuse de comitetul societății în ședința lui din 1 Ianuarie 1886 st. n., și întrebându fiind de președintele societății, de primese, sau ba, d-sa acea condițiune, „sine qua non“, — d-lă praeses Mihaiu Pitey a declarat verde și lămurit:

„Cumcă d-sa »cu părere de rău«, nu primese și nu poate împlini acea condițiune »sine qua non«, părându-se ea prea exagerată, d-er că totodată doarece, ca comitetul să-i facă cunoscut pe candidatul »Concordiei«, pentru ca și d-sa să-l pôtă sprijini, în casă, decât i-ar conveni persôna“.

Totodată împărtășește d-lă președinte onoratalui comitet, cumcă și d-lă adjunct V. Morariu și-a retras candidatura sa, așa încât comitetul societății a rămas fără nici un candidat.

Mai departe împărtășește președintele onoratalui comitet, cumcă rămânându în acest mod comitetul fără nici un candidat al său, — d-sa, adică președintele societății politice »Concordia«, s'a văduț nevoit să se mai facă erăș călătorii prin districtele alegătorilor, spre a se încredința de dorința și voința poporului alegătoriu, și astfel spre a pute proclama pe vr'un candidat național, carele va corespunde principiilor »Concordiei« și va pute împlini și dorințele alegătorilor.

Apoi împărtășește președintele, cumcă d-sa călătorind prin districte și sondându pe alegători, s'a încredințat pretutindene, cumcă cei mai mulți îl doresc și îl voiesc de candidat pe d-lă Isidor de Zotta, președintele tribunalului din Sucéva, carele domnă numit încă

este Român și Bucovinean, și chiar cunoscut forte bine ca om forte onest și Cernăuțenilor, căci până nu de mult fusese judecător — consiliar în Cernăuți.

Luându comitetul acesta la cunoscință, își exprimă părere de rău față cu declararea d-lui M. Pitey și retragerea d-lui V. Morariu, — era d-lă Gorgiu Ostafi face următoarea propunere:

„In considerare, că alegătorii români ce se află în districtele Rădăuți—Sucéva—Câmpulung și Dorna s'au înțeles să sprijinescă candidatura d-lui Isidor de Zotta, carele este președinte la tribunalul din Sucéva, considerându că Societatea politică »Concordia« în adunarea sa plenară ținută în 29 Noemvre 1885 st. n. în sala magistratului din Cernăuți, în prezența de 419, persoane a hotărît, ca la alegerea deputatului din districtele de mai sus să intre în activitate și societatea politică »Concordia«, combătându din resputeri și nesuferindu cu nici un preț candidatura unui străin pe de o parte, era pe de altă parte sprijinindu din resputeri candidatura unui Român Bucovinean, și anume: pe acela, pe care îl vor dori alegătorii înșiși mai mult decât pe fi carele altul dintre candidați și în fine, considerându, cumcă dintre candidații Români d-lă președinte Isidor de Zotta are cea mai multă și mai mare încredere și sprijinire din partea alegătorilor de acolo, și comitetul »Concordiei« întrebându fiind de ei, pe cine dintre candidați recomandă »Concordia«, — apoi comitetul nu pôte face altă ceva, decât să bage în seamă dorințele alegătorilor de acolo și să-l recomende și din partea societății »Concordia« pe d-lă președinte Isidor de Zotta, ca districtele: Rădăuți—Sucéva—Câmpulung și Dorna să-l alegă unanim de deputat pentru senatul dela Viena.

D-lă președinte al »Concordiei« aducându această propunere a d-lui Gorgiu Ostafi la votare, ea se primesce unanim, ca adică »Concordia« să-l proclame necondiționat pe d-lă Isidor de Zotta de candidat și să stăruiescă ca să se alegă cu tôte voturile ce se vor da.

Președintele societății mulțamesce după aceste d-lor membri ai comitetului pentru venirea la această ședință și pentru ostenea, ce au făcut-o, și închide ședința la 1 oră p. m.

Cernăuți in 11 Ianuarie 1886 st. n.

Pe basa acestei deciziuni a comitetului fu d-lă Isidor de Zotta proclamat necondiționat, și imediat în public de candidat oficial al Societății politice »Concordia« și candidatura lui fu sprijinită nu numai prin epistole și telegrame trimise în districte, d-er și prin o proclamațiune oficială a »Concordiei« trimisă de ea tuturor protopresviterilor și altor persoane însemnate și influente, precum sunt antișii comunali, și în fine celor mei mulți Concordiani de prin districtele respective.

Sosindu ziua alegerii, adică 20 Ianuarie 1886 st. n., candidatul »Concordiei«, d-lă praeses Isidor de Zotta fu în adevăr și ales în districtele: Rădăuți—Sucéva—Câmpulung—Dorna și anume: cu tôte voturile date, afară de 6 votușore, care le întruni d-lă contracandidat, praesesul Mihaiu Pitey, căpătându: 1 votușor în Rădăuți, 1 votușor în Câmpulung și 4 votușore întregi în Sucéva.

Acesta a fost demersul cum a procedat la alegerea făcută în 20 Ianuarie 1886 st. n., nu numai președintele și secretarul »Concordiei«, d-er chiar și comitetul ei, după cum adevăresc protocoalele verificate de mai sus, er nu cum s'a învercat a lă descrie așa numitul Grachus în numerele 24 și 25 ale »Tribunei« Sibiane din 11 și 12 Februarie 1886 st. n., sau cum l'a înfășoșat onoratalui public d-lă prim vice-președinte Leo de Rey și d-lă controlor al societății, Mihaiu Cantimir

într'un protest al d-lor, publicat mai întâiu în »Bukowinaer Rundschau« din Cernăuți, era apoi reproduș și în »Tribuna« din Sibiu, prin carele scoposia a lă se duce pre onoratalui public și a lă face se credă, cumcă societatea politică »Concordia« vară fi proclamată în tôte forma de candidat al său mai întâiu pe d-lă praeses Mihaiu Pitey și că i-ar fi și anunțat această proclamațiune prin o deputațiune trimisă anume la d-lui.

Judece acuma onoratalui public cetitor, pe care parte: este adevărul și dreptatea, legalitatea, sinceritatea, adevăratul patriotism și politic onest, românesc și neinteresat!

Judece onoratalui public nepărtinitor: cari din noi au apêrat și au susținut sincer și neinteresat »causa« primei și unicei nostre societăți politice, »causa« Concordiei, și cari au trădat-o în modul cel mai mârșav și mai neacceptat!!

Cernăuți, în săptămâna patimelor 1886 st. n. Profesorul Ion I. Bumbac, președintele »Concordiei«. Grigoriu Halipu, secretarul

ULTIME SCIRI.

Bucuresci, 4 Iunie. — Până ce va intra în vigore noul tarif autonom, adică până la 29 Maiu (10 Iunie) a. c. România va aplica Austro-Ungariei vechiul tarif autonom, care s'a aplicat și Franciei încă din anul trecut.

DIVERSE.

NECROLOGU. — Gedeon Blăsanu, Protopop gr. cat. al Mediașului, fost în un șir lung de ani prefecul studiilor la seminariul domestic archiepresan din Blășiu, prefecul tipografiei, asesor Consistoriale, și membru a asociațiunii Transilvane pentru literatura și cultura poporului român, în 30 Maiu a. c. 6 ore dimineța după suferințe grele de un morbu îndelungat, împărtășit cu sf. sacramente a moribunților și-a dat nobilul său suflet în mâinile Creatorului, în etate de 56 ani, plâns de frați, surori, cumnați, nepoți și numeroșii cunoscuți, cari l'au stimat și ia stimat. Inmormentarea s'a făcut în I. Iunie în Mediaș.

Fiă-i țarina ușor și memoria binecuvântată.

Necrologu. — Adolf Diaconovich, secretar domnial al societății priv. a căilor de stat austro-ung., membru al congregațiunii generale și comitetului central al comitatului Carașiu-Severin, președintele comisiunii pentru adrepartarea dărilor, președintele școlare etc., carele după o scurtă suferință de paralizie de plămâni a răposat în Domnul în 27 Maiu st. n. dimineța la 5 ore în al 57-lea an al vieții sale.

Remășițele pămâtesci ale prea iubului răposat s'au inmormentat Vineri în 28 Maiu st. n. în cimitirul gr.-cat. din Reciția română.

Fiă-i țarina ușor!

CUNUNIA. D-lă Ioan H. Boteanu, teolog absolut de Budapesta, din Beclean, în 30 Maiu st. n. s. c. s'a cununat cu d-șora Maria Alexa, fca unui poporan din Bretea, lângă Beclean. Naș au fost d-nii protopop ai tractelor Bellean și Ciceu-Cristurului. Le dorim deplină fericire.

Editor: Iacob Mureșianu.

Redactor responsabil: Dr. Aurel Mureșianu

era încins cu un șal prețios de mătase, pumnalul său era împodobit cu împletituri de sarmă de argint. Peste tot, el avea înfățișarea unui adevărat »gentleman« arab, care se bucură de o forte bună stare materială.

Intrebându-l Stanley, pentru ce nu a pètruns Cameron mai departe pe lângă Lualaba, el răspunde, că atât Cameron, cât și Livingstone nu au putut face acesta, ci au trebuit să se întorcă înapoi, parte din cauză, că nu aveau luntrile trebuincioșe, parte pentru că omenii lor nu se arătar aplicați a încerca să înfrunte greutățile, ce-i aștepta. „In adevăr“, d-ise el, »călătoria prin pădurile uriașe de-a lungul râului este împreună cu primejdiile cele mai mari.“

In urma împărțirilor lui Tippu-Tib călătorul nostru ajuns la convingerea, că numai cu Vangvana și cu Vanyamvezi, ce-i avea în serviciul său, nu va pute ajunge mai departe ca antecesorii săi, Livingstone și Cameron. De aceea el își dete tôte silințele, să-l înduplece pe Tippu-Tib, ca să-l însoțescă împreună cu Arabii săi. Pomenindu-i de acesta, Tippu răspunde:

„N'am omeni de ajuns pentru un astfel de lucru.“

„Căți omeni ai d-ta?“, îl întrebă Stanley.

„Cam vre-o trei sute.“

„Aceștia sânt de ajuns, slavă Domnului!“

„Impreună cu omenii d-tale la mergere da, d-eră nu și la întorcere, pe care aș trebui să o fac singur. Sêlbaticii ne-ar pune bine pe toți.“

„Mi-ar merge mie mai bine, decât aș fi silit să fac călătoria numai cu mica mea cetă?“

„Decă voi, Vasungu, (Albilor) vă lăpêdați viața numai așa, fără nici un scop, trebuie ore să facem și noi astfel?... Noi Arabii călătorim frumusele dela un loc la altul, ca să ne adunăm fildeși și sclavi; voi însă vă puneți în primejdiă viața, numai ca să aruncați o privire asupra riurilor, lacurilor și munților.“

„Eu nu am dreptul să vă cer, ca să vă puneți viața în primejdiă“, răspunde Stanley. „Aș fi cu totul tot multămit, decât v'ați învoi să mă întovărășiți cale de șese-spre-șase zile. După aceea m'ați pute lăsa să pornesc singur mai departe, cum mă va sluji norocul.“

„Mă voi sfătu cu prietini mei și cu rudeniile“, d-ise în sfârșit Tippu-Tib. „Măne sêră îți vom răspunde.“

A doua zi veni Tippu și cu prieteni săi din nou la Stanley. Acesta fu întreat, să le spună încă odată, care este planul său. Călătorul nostru

le împărțăși Arabilor, că deocamdată ar voi să ajungă la locul acela, unde Lualaba se îndreptăză său spre apus, său spre răsărit.

Intre omenii lui Tippu-Tib era unul, care călătorise până departe în direcțiunea indicată de Stanley. Acesta susținea, că Lualaba curge tot spre nord. Ceea-ce spunea el despre ținuturile de pe lângă acestu riu, era în adevăr de spêriat. Lualaba, d-icea el, curge prin nise țeri locuite de cei mai sêlbatici canibali, mai departe prin ținuturile unor pitici rêtăcioși, cari împrôscă pe străini cu săgețile lor otrăvite. Pe aici călătorul nu pôte înainta nici un pas, fără a se lupta și fără a fi pururea gata de apêrare. Cei căduți servesc ca nutriment neîmpăcăților sêlbatici. In nemărginitele păduri se află șerpi uriași, cari atârându-se cu coșile de crecile arborilor, îi apucă la gura pe nenorociții ridoicându-i sus, îi omoră în chipul cel mai grozav. Și gorii sânt în număr de tot mare. Ei de asemenea se aruncă asupra călătorilor și-i mușcă cu colții lor cei puternici. Călătoria pe riu încă este împreună cu cele mai mari greutăți, de ore-ce numeroșele cataracte și repedișuri ale lui pun în fiecare clipă vasele în primejdiă.

(Va urma.)

Cursul la bursa de Viena

4 din Iunie st. n. 1886

Rentă de aur 4%	106.15	Bonuri croato-slavone	99 75
Rentă de hârtie 5%	95.15	Despăgubire p. dijma de vin ungh.	100.80
Imprumutul căilor ferate ungare	154 50	Imprumutul cu premiu ungh.	119.80
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungh. (1-ma emisiune)	100.90	Losurile pentru regulara Tisei și Segedinului	124.80
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungh. (2-a emisiune)	128 75	Renta de hârtie austriacă	85.35
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungh. (3-a emisiune)	119.—	Renta de arg. austr.	85.65
Bonuri rurale ungare	105.20	Renta de aur austr.	116.85
Bonuri cu cl. de sortare	105.20	Losurile din 1860	139 60
Bonuri rurale Banat-Timșu	105 20	Acțiunile băncii austro-ungare	883 —
Bonuri cu cl. de sortare	105.20	Act. băncii de credit ungh.	290.25
Bonuri rurale transilvane	105 20	Act. băncii de credit austr.	283.20
		Argintul — Galbin	—
		Impărătescl	5.95
		Napoleon-d'or	10.03
		Mărci 100 imp. germ.	61.95
		Londra 10 Livres sterlinge	126.40

Bursa de București.

Cota oficială dela 20 Mai st. v. 1886.

	Cump.	vënd.
Renta română (5%)	91—	92—
Renta rom. amort. (5%)	95—	96—
» convert. (6%)	86 1/2	87 1/2
Impr. oraș. Buc. (20 fr.)	31—	33—
Credit fonc. rural (7%)	105—	106—
» » » (5%)	87 1/2	88 1/2
» » » (6%)	101—	102—
» » » (5%)	93—	94—
» » » (5%)	83 1/2	84 1/2
Banca națională a României	500 Lei	—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	—	—
» » Națională	—	—
Aur contra bilete de bancă	14 1/2	15—
Bancnote austriace contra aur.	2.01—	2.03

Câștig sigur!

Persone solide din oricare clasă, cari voiesc a se ocupa cu vânderea hârtiilor de Stat și a losurilor cu prime permise prin lege, conform Art. XXXI. din anul 1883, cu plata lor în cașturi (rate) se angajează ori și unde cu condițiuni foarte favorabile. Pre lângă puțină activitate se poate câștiga fără capital și fără rizic cu ușurință fl. 100 până la fl. 300 pe lună.

Oferte cu arătarea ocupațiunei prezente sunt a se adresa: An die

Hauptstädtische Wechselstuben-Gesellschaft
ADLER & CIE, Budapest.

Au fost distinsă cu

- Diploma de recunoștere dela espozițiunea din Graz 1880.
- Medalia de bronz dela espozițiunea din Triest 1882.
- Medalia de argint dela espozițiunea intern. pharmac. Viena 1883.
- Diplomă de argint dela espozițiunea econom. din 1884 a comitatului Torontal.
- Medalia mare dela espozițiunea din Budapasta 1885 pentru progres și export.

ISVORUL

AGNES

dela MOHA

Conține cea mai însemnată cantitate de acid carbolic dintre toate

Apele minerale ale Ungariei

face escelente servicii la bóle catarhalice ale organelor de mistuire și ale udui. În genere această apă merită a se lua cu deosebire în considerațiune la toate acele bóle, la care trebuie a ajuta organele și a promova funcțiunea sistemului nervos.

Cu vin beut se bucură acesta de o popularitate mare.

Depositul principal L. ÉDESKUTY Liferant al Curții singur numai la: reg. ung. în Budapasta

Asemenea se află la toate farmaciile, băcării, hoteluri și restaurațiunii.

(5—15) S'au espediat în anul 1885

1,800000 butelii

Comandele din afară se voru esecuta cu cea mai mare punctualitate.

Grand Magazin de mode și confecțiuni pentru dame

Kovácsnai & Keresztesi

Brașov (Piața mare)

Recomandă dapositul lor din nou și foarte bogat asortat cu materii moderne pentru rochii de dame precum: *Satin Lyon, Faille, Mervilier, Catifele, Beige de lână, (Noutate), Etamine, Creppé-Loden și Cachemire negre*, precum și în toate colorile moderne.

Asemenea Creton de spălat, *Satin și Fail* cu cele mai noue și frumoșe desenuri.

Chiffon, Chirting și pânză în toate lățimile veritabile din fabrica lui *Benedict Schroll*.

Umbreute și umbrele în foarte bogat asortiment. *Mănuși de piele, de mătase și de apă* în toate colorile potrivite rochiilor.

Mare alegere în *Dantele și perdele* din *Jutta* cu desenurile cele mai noue. Asemenea *Cuverturi* pentru *paturi și mese*, precum și tot felul de *covore* cu prețurile cele mai eftine.

Se primesc comande pentru confecțiunea de *rochi de mirésă, rochi* pentru *promenadă și casă*, precum și *Mantale* pentru *plăid, Mantile și mantilets* după fasonul cel mai nou.

Mostre se trimittu la cerere gratis și franco.

Mostre se trimittu la cerere gratis și franco.

Comandele din afară se voru esecuta cu cea mai mare punctualitate.

Nr. 2085/1886.

Publicațiune.

privitoare la tacsarea dărei pe venit pro 1886 și pertractarea acesteia.

În legătură cu publicațiunea oficiolatlui din locu din 24 Mai a. c. Nr. 1982/1886 se aduce prin acesta la cunoscința generală, că tablourile suplimentare pentru darea pe venit clasa III. compusă de cătră r. ung. inspectoratul de dare, precum și listele cu tacsarea dărei acestor întreprinderi și reuniuni, cari sunt obligate a da sémă în publicu, se află la subsemnalul oficiolatit de dare orășenesc delă 29 Mai până la 3 Iunie a. c. înainte de prându delă 8 până la 12 ore, și după prându delă 3 până la 5 ore, spre informarea și reclamarea celor ce s'arú afla încărcați cu tacsarea și că pertractările resp. ale comisiunei orașului Brașov, pentru tacsarea dărei, se voru ține la Magistratú delă 4 până la 12 Iunie a. c. delă 8 până la 12 ore a. m.

Lista cu ordinea în care se voru face pertractările se află asemenea spre informațiunea tuturor în órele de oficiu la subsemnalul oficiu de dare orășenesc.

Brașov, 29 Mai 1886.

Oficiolatlú de dare orășenescú.

Hotel „Europa“

BRAȘOV

în cetate, Strada Vămii Nr. 11.

clădire nouă din anul 1885, înzestratú cu totú confortulú.

Restaurațiune și hală de bere.

Omnibusulú hotelului la gară.

Uniculú hotelú

comfortabilú din cetate în apropierea pieței.

R. BARTHA.

(15—15)

Dictionar germano-românú

de *Theochar Alexi*

in 8° c^a 320 pagini, prin urmare îndoitú atâtú de mare ca edițiunea primă. Prețulú fl. 1.50 séu 3 lei 50 b. de esemplarú.

A APĂRUTÚ

și se póte procura prin toate librării precum și la

Tipografia ALEXI

Brașov.